Mikymaus

Jaromír Nohavica

Ami G F
1. Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí,
E Dmi E
zda-li to ještě tluče, zda-li mám ještě štěstí,
Ami G F
nebo je po mně a já mám voskované boty,
E Dmi E Ami
ráno co ráno stejné probuzení do nicoty.

2. Není co, není jak, není proč, není kam,
není s kým, není o čem, každý je v době sám,
vyzáblý Don Quijote sedlá svou Rosinantu
a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.

E F Dmi E
R: Zapínám telefon - záznamník cizích citů,
F Dmi E
špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu,
Dmi G7
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
C E
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
Ami Ami/GF, E, Ami
rána bych zrušil.

3. Dobrý muž v rádiu pouští Čikoreu,
opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.

4. Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
pomalu vychládají naše důlky na posteli,
všechno se halí v šeru, čí to bylo vinou,
že dřevorubec máchl mezi nás širočinou.

R: Postele rozdělené na dva suverénní státy,
ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba,
dráty bych zrušil.

5. Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
bdění je bolest bez slastného umrtvení.

6. Zběsile mi to tepe a tupě píchá v třísle,
usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.

R: Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou,
máslo bych zrušil.

7. Povídáš o naději a slova se ti pletou,
jak špionážní družice letící nad planetou,
svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.

8. Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.

R: Sahám si na zápěstí a venku už je zítra,
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
lásku bych zrušil.

9.=1.
10.=1.